



מ"ח 1224/15 - יצחק ביטון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 1224/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

המבקש: יצחק ביטון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר על פסק דינו של בית משפט שלום
ברחובות (השופט י' לוי) מיום 1.2.10

בשם המבקש: בעצמו
בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

החלטה

א. בקשה למשפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. ביום 1.2.2010. הרשיע בית משפט השלום ברחובות (השופטת ש' דקל נוח, בת"פ 1747-08) את המבקש על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן - במסגרת הסדר טיעון - בעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן החוק); ובעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא בצירוף סעיף 25 לחוק. בהתאם להסדר ולחוות דעת הממונה על עבודות השירות, השית בית משפט השלום ברחובות על המבקש חודשיים מאסר בפועל, שירותו בדרך של עבודות שירות; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שלא יעבור לפיה הורשע.

רקע האישומים

עמוד 1



ב. לפי כתב האישום המתוקן, בעת הרלבנטית החזיק נאשם 1 בכתב האישום (בו היה המבקש נאשם 2), שהיה מצוי בחובות כבדים לשוק האפור, יחד עם אחיו ואמו בזכויות הקנייניות של חלקה 113 שבגוש 3741, המצויה בתחומי המועצה האזורית גן רווה (להלן החלקה). באותה עת הציג עצמו המבקש ברבים כמתווך למשכנתאות. במסגרת זו נפגשו המבקש והנאשם 1, במועד לא ידוע, והמבקש הציע לנאשם 1 לקבל במרמה הלוואה, וזאת באמצעות זיוף חוזה מכר של החלקה והצגתו למוסד בנקאי. נאשם 1 נעתר להצעה והצדדים חתמו על חוזה מכר כאמור, ובהסתמך על חוזה זה נרשמה הערת אזהרה לטובת בנק טפחות בסך 250,000 ש"ח. בנוסף, כשנתיים לאחר מכן, פנה המבקש לנאשם 1 בהצעה לקבל הלוואה במרמה ממוסד בנקאי, תוך זיוף חוזה מכר של החלקה, ויצירת מצג שווא כי החלקה נמכרה למבקש. נאשם 1 נעתר אף להצעה זו, והשניים חתמו על חוזה, לפיו מכר נאשם 1 את הזכויות בחלקה למבקש תמורת \$20,000, וזאת תוך זיוף חתימות אחיו ואמו של נאשם 1. בהמשך הציגו השניים את החוזה המזויף במשרדי לשכת רישום המקרקעין ברחובות, וביקשו להעביר את הזכויות בחלקה למבקש. לצורך כך נדרשו בעלי החלקה לשלם מס שבח בגין העסקה הפיקטיבית. דבר המרמה נחשף משקיבל אחיו של הנאשם 1 את הדרישה כאמור.

הבקשה הנוכחית והתגובה לה

ג. בבקשה למשפט חוזר נטען כי סניגורו הקודם של המבקש הטעה אותו שעה שציין בפניו כי חרף חתימתו על הסדר הטיעון החלקה תישאר רשומה על שמו, הואיל והעסקה הושלמה, לשיטתו, עת העביר המבקש \$20,000 לנאשם 1. עוד נטען כי בעוד שהוכח כי כלל המסמכים בנדון היו מזויפים, לא הועמדו בעלי החלקה לדין בניגוד אליו.

ד. יצוין כי המבקש עתר ביום 2.3.2015 למנות לו עורך דין, והסניגוריה הציבורית, בהודעתה מיום 11.3.2015, ציינה כי בידיו של המבקש לפנות אליה בסדר הרגיל להפעלת סמכותה, אולם המבקש העדיף להמשיך בהליך כמות שהוא בהודעתו מיום 14.4.2015. על כן נתבקשה תגובה לבקשה כמות שהיא, ללא ייצוג.

ה. בתגובת המשיבה, נטען כי המבקש לא הצביע על עילה מבין העילות המנויות בסעיף 31 לחוק, ודי בכך לדחות את בקשתו. לגופו של עניין נטען, כי גרסת המבקש בנוגע להשלמת קנייתה של החלקה מהוה למעשה בקשה במסוה לחזרה מהודאתו על עובדות כתב האישום; זאת בשיהוי ממושך, כעבור חמש שנים, ומבלי להצביע על עילה המצדיקה חזרה כאמור, לרבות פגם בהודאה או בדרך נתינתה, והמלצת סניגורו להודות אינה מהוה כשלעצמה עילה לחזרה מן ההודאה. עוד נטען, כי משפט חוזר לא נועד לליבון טענותיו אלה של המבקש. אשר לטענת המבקש בדבר הטעייה מצד סניגורו הקודם, ציינה המשיבה כי אין בידה להגיב לטענה בהעדר תגובת הסניגור, וזו לא נדרשה על ידי המבקש. אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, המשיבה ציינה כי שותפו של המבקש, הנאשם 1, הועמד לדין והורשע, ונדון לשירות לתועלת הציבור ולמאסר על תנאי.

הכרעה

ו. אודה כי לא ירדתי לסוף דעתו של המבקש ולמהותה של הבקשה. המחוקק קבע, בסעיף 31 לחוק בתי המשפט, עילות אחדות העשויות להצדיק משפט חוזר. להזכיר, העילות הן פסיקת בית משפט כי אחת הראיות שהובאו בפניו יסודה בשקר ויכלה לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון; הוצגו עובדות או ראיות העשויות לשנות את תוצאות המשפט; אדם אחר הורשע באותה עבירה; וחשש של ממש לעיוות דין. המבקש לא הצביע אף לא על אחת מעילות אלה, אלא העלה גרסה חדשה, אשר אכן – כפי שמציינת המדינה בתשובתה – לא לוותה בראיות, ומשמעה הוא ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום (שלא הוגש בשעתו). לא זו מטרות המשפט החוזר; המשפט החוזר הוא הליך דרסטי לאחר הרשעה חלוטה, ויש צורך – גם לדעה המקלה ביותר – בתשתית שיש בה כדי לשכנע. גם חלוף הזמן אינו מצדד בבקשה, כמו גם היעדר הפניה לסניגור הקודם לעניין הטענות נגדו (ראו ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל



(2014). אם כן, אין בבקשה אותה מסה קריטית, ולוא גם מינימלית, הנחוצה לחלוף על פני המשוכות שקבע המחוקק למשפט חוזר.

ז. אשר על כן, אין מקום להיעתר לבקשה.

ניתנה היום, ט"ו בסיון התשע"ה (2.6.2015).

המשנה לנשיאה